

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Θαρρεῖς γιατί μὲ βλέπεις
Χωρὶς καμιὰν ἐλπίδα,
Πῶς ἔχω ἑγώ πατούδα
Τὸ κῦμά ποῦ πατεῖς;

*
Θαόδεῖς γιατί μοῦ σχίζεις
Τὰ φύλλα τῆς καρδίας,
Πῶς εἴμαι ἑγώ Παρόλας
Ποῦ πρέπει νὰ μισής;

(1911)

Κι' ἀν ἔρχωμαι σημά σου,
Κάτι ξητῶ δικό μου,
Ποῦ ἀφ' τὸ χρυσὸν οὐδαμό μου
Ἡ φύσι μοῦ ἀφαιρεῖ.

Γιὰ νὰ μπορῶ νὰ ἐνώσω
Στοῦ στίχου τὴν μαγεία,
Μιὰ κορύφια μου ἀρμονία,
Μιὰ λάμψι μου κονφή.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

*** ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΡΙΠΙΔΙΟΥ ***